

PEYGAMBER EFENDİMİZ VE İSLAM'IN GENİŞLEMESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ-seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne. Muhammedini'l-Mustafâ ve âlihi ve sahbihi ecma'în ve men tebi'ahû bi-ihsanin ilâ-yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd...

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe inne efdale'l-hadîsi kitâbullah ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sellem ennehû kâle:

*بسم الله الرحمن الرحيم من محمد عبد الله
ورسوله إلى هرقل عظيم الروم سلامٌ على من اتبع
الهدى، أما بعد: فإنى أدعوك بداعية الإسلام، أسلم*

تسلم، وأسلم يؤتك الله أجرک مرتین، فإن تولیت
فعلیک إثم الأریسین، و {یا أهل الکتاب تعالوا
إلی کلمة سواء بیننا و بینکم ألا نعبد إلا الله ولا
نُشْرک به شیئاً ولا یتخذ بعضنا بعضاً أرباباً من
دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا بأنا مسلمون}

*Bismillâhirrahmânirrahîm. Min Muham-
medin abdillâhi ve resûlihî ilâ Hirekl azîmi'r-
Rûm. Selâmun alâ-meni'ttebe'a'l-hüdâ.
Emmâ ba'du. Fe innî ed'ûke bi-dâ'iyeti'l-
İslâmi eslim teslem yü'tikallâhu ecreke mer-
rateyn fe in tevelleyte fe aleyke isme'l-eri-
siyyîn ve y â ehle'l-kitâbi te'âlev ilâ kelimetin
sevâin beynenâ ve beyneküm ellâ na'bude il-
lallâhe ve lâ nüşrike bihî şey'en ve lâ yette-
hize ba'dünâ ba'den erbâben min dûnillâhi fe
kûlû'shedû bi-ennâ müslimûn.*

Sadaka resûlullâh fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah cümleden razı olsun. Allahu
Teâlâ hazretlerinin selamı, rahmeti, bereketi
dünyada ve âhirette sizlere nasip olsun, Allahu

Teâlâ hazretleri iki cihanın hayrını sizlere göstersin, ikram eylesin.

Peygamber Efendimiz Muhammed-i Mustafâ *sallahu aleyhi ve sellem* hazretlerinin mübarek hadislerini öğrenmek, dinlemek, onun sünnetine uymak dinimizin aslı, esasıdır. Biz de bu sebepten burada Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerini okuyor ve her hafta bilgimizi bu konuda biraz daha genişletmeye çalışıyoruz.

Bu hadîs-i şerîflerin okunması ve izahına başlamazdan önce, Peygamber Efendimiz'e sevgimizin, bağlılığımızın, saygımızın, ümmetliğimizin bir nişanesi olmak üzere ve onun cümle âlinin ve ashabının ve etbainin ve ahbabının ruhlarına hediye olsun diye, ve sair enbiyâ ve mürselîn ve cümle evliyâullah ve mukarrebînin ruhlarına ve bilhassa ve Ümmet-i Muhammed'in mürşitleri olan hakikî vâris-i Nebî olan ulemâ-i muhakkikîn sâdât ve meşâyih-ı turuk-ı aliyyemizin ruhlarına hediye olsun diye, bu hadîs-i şerîfleri zapt ve tespit edip nakil ve rivayet eyleyen alimlerin, râvilerin ruhlarına hediye olsun diye, okuduğumuz kitapları yazanların, içinde ibadet ettiğimiz ibadethaneleri yapanların, yardımcı olanların

kendilerinin ve geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye, bu beldeleri bizden önce çarpışıp çalışıp Allah yolunda cihat ederek fethetmiş olan fatihlerin, şehitlerin, gazilerin, mücahitlerin düşmanlar saldırdığı zaman müdafaa eden muvahhid askerlerin ruhlarına hediye olsun diye ve uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemek üzere buraya toplanıp gelmiş olan siz kardeşlerimizin âhirete göçmüş bütün sevdiklerinin ve yakınlarının da ruhlarına da hediye olsun, biz yaşayan müslümanlar da Rabbimiz'in rızasına uygun yaşayalım, huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varalım diye bir *Fâtîha-i Şerîf* okuyalım, üç *İhlâs-ı Şerîf* okuyalım, ondan sonra başlayalım, buyurun.

a. **Peygamber ve Son Peygamber Hz. Muhammed(sav)**

Bismillâhirrahmânirrahim

Elhamdülillâhirabbilâlemin...

Her şeyde hikmet vardır. Kardeşlerimiz bir İngiliz'i misafir getirmişler. O henüz İslâm'a girmemiş, birçok dinleri inceleme arzusundaymış, bizimle de konuşmak, sorular sormak üzere gelmiş. Hadîs-i şerîf dersinden

sayfa öyle bir yere geldi ki sanki o şahsa cevapmış gibi. Bir hadîs-i şerîfi okuyup onun izahından derse gireceğiz, sıra zaten oradaydı.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve selem* Allah *celle celâluh*'ün âlemlere rahmet olarak, lütfundan, kereminden, insanlar doğru yolu bulsunlar da cehennemde yanmasınlar diye önceden haberci olarak, müjdeci ve korkutucu olarak gönderdiği peygamberlerin en sonuncusudur. Allahu Teâlâ hazretleri insanları yaratıp yaşatırken dünyaya göndermiş ve onlara hayat denilen bir devre nasip etmişken onları kendi başlarına bırakmamıştır. İnsanların dünya üzerinde yaşamalarını, doğruyu bulmalarını, mutlu olmalarını sağlayacak hususları onlara öğretmiştir. Onlara ilerideki tehlikeleri bildirecek haberciler göndermiştir. İlk insan ve peygamber Hz. Âdem'den itibaren;

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

*Ve in min ümmetin illâ halâ fîhâ nezîrün.*¹ “Hiçbir ümmet yoktur ki Allah oraya bir ihtarcı, bir haberci göndermemiş olsun.”

¹ 35/Fâtır, 24.

Rahmetinden her diyara bir şey göndermiştir Allahu Teâlâ hazretleri. Peygamber *salallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bir ümmete değil bütün insanlara peygamber gönderilmiştir. Sadece Araplara değil, Arap'a ve Acem'e ve Türk'e ve Kürt'e ve Çerkez'e ve Abaza'ya ve Boşnak'a ve Avrupalıya, Afrikalı'ya, zenciye Kızılderili'ye, sarı benizliye, soluk benizliye herkese göndermiştir Allah. Kıyamete kadar peygamberliğinin devresi devam edecektir. Kendisine indirilmiş olan Kur'ân-ı Kerîm, Kelâm-ı Kadîm, Mushaf-ı Şerîf Allahu Teâlâ hazretleri tarafından ona vahy edilmiş âyetleri ihtiva eder ve bunlar Allahu Teâlâ hazretlerinin dileği ve garantisi ile bozulmadan bugüne kadar gelmiştir. Çünkü;

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

*Innâ nahnü nezzelne'z-zikre ve innâ lehû le-hâfizûn.*² “Kur'ân-ı Kerîm'i hiç şüphe yok ki Biz indirdik, bunda şek şüphe, tereddüt etmeye lüzum yok, onu indiren Biz'iz ve onu da

² 15/Hicr, 9.

kıyamete kadar her türlü tasalluttan, tahrif-ten koruyacak olan Biz'iz!" buyuruyor Allahu Teâlâ hazretleri.

Azamet siygasıyla, azametinden dolayı "ben" demiyor, "Biz'iz" diye hitap ederek böyle şey yapıyor, buna Arapça'da azâmet sîgası derler. Azametinden, celâlinden, kib-riyâsından dolayı buyuruyor ki; "Bunu Biz indirdik Biz koruyacağız!"

Allahu Teâlâ hazretleri "Ben indirdim, ben koruyacağım!" diye garanti vermiş olduğu bir Kur'ân-ı Kerîm'e sahibiz, hükmü bütün insanlara şamil olduğu için Kur'ân-ı Kerîm'in ve Peygamber Efendimiz'in vazifesi bütün insanlara yönelik olduğundan bir beldeye, bir bölgeye, bir şehre, bir kasabaya, bir küçük zaman parçasına, bir dilime mahsus olmadığından Peygamber Efendimiz İslâm'ı her tarafa yaymak için kendi zamanında tedbirler almıştır. Kendi zamanında tedbirler almıştır.

Öyle peygamberler vardır ki zamanlarının muvakkat olduğunu biliyorlardı ve söylüyorlardı. Mesela Hz. İsa *aleyhisselam*'a diyorlar ki;

"Sen misin o methedilen, gelecek mübarek şahıs?"

“Hayır, ben onun müjdecisiyim, o benden sonra gelecek.” diyor.

Çünkü Peygamber Efendimiz’in geleceğini her ümmetten fertlere kendi peygamberleri vasıtasıyla Allahu Teâlâ hazretleri bildirmiş, onun devresine sizin soyunuzdan birisi erişirse uysun diye onları bilgi sahibi kılmıştır. Hepsisi ile ahd ü misak etmiştir çünkü Yahudiliğin yayıldığı bir yere orada başka bir din gelmemiş olabilir, yahudiler uzun zaman kalmış olabilirler. Hıristiyanlığın yayıldığı bir yere başka bir din gelmemiş olabilir, uzun zaman kalmış olabilirler. Öteki ümmetlerin, peygamberlerin ümmetlerinin yaşadığı devrelere bölgelere başka mesajlar, inançlar gitmemiş olabilir. Oradaki insanlar bilsinler ki çok mükemmel bir peygamber gelecek, âhir zaman peygamberi gelecek diye her tarafa bilgi yayılmış. Şanı, şerefının yüceliğinden dolayı...

Nitekim İngilizce yazılmış olan, Pakistanlılar tarafından yazılmış olan bir kitapta okumuştum. Daha başka kitaplarda da benzeri mâlumatı ve belgeleri, bilgileri görmüştüm. O kitapta diyordu ki müellif; Peygamber Efendimiz’in peygamber olarak gönderileceğine dair Hindistan’daki dinlerin kitaplarında da bilgi

var. Çünkü biliyorsunuz Hint kıtası çok büyük bir kıta, çok büyük bir bölge, çok yaygın bir bölge, çok eski devirlere kadar inen, milattan çok öncelere, gerilere giden, geniş kültürlerin bulunduğu, kaynaştığı bir bölge. O Sanskritçe Brahman ve Budist metinlerinde de Peygamber Efendimiz'in geleceğine dair bilgiler var. Hatta işte fotokopileri, işte resimleri, sayfaları, ifadeleri diye İngilizce'ye tercüme etmiş o kitapların sayfalarını.

Ayrıca İranlılar'ın İslâm'dan önceki devrelerde bölgelerini idare etmiş olan Sâsânîler ve Persler ve Metler zamanında çıkmış olan inançlarda da ileride bir peygamber gelecek diye mâlumat var. İncil'de de ileride bir peygamber gelecek diye mâlumat var. Tevrat'ta da ileride bir peygamber gelecek diye mâlumat var ve bunlar Kur'ân-ı Kerîm'de de bildirilmiş.

Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'in bir âyet-i kerîmesinde Saff sûresinde Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki Hz. İsa şöyle demiş kavmine, Allah âyet-i kerîme ile bize bildiriyor ki;

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ
بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ

*Yâ Benî İsrâîle innî resûlullâhi ileyküm
musaddikan limâ beyne yedeyye mine't-
Tevrâti ve mübeşşiren bi-resûlin ye'tî min
ba'dî ismühû Ahmed fe lemmâ câehüm bi'l-
beyyinâti kâlû hâzâ sihrün mübîn.*³

*Yâ Benî İsrâîle. "Ey İsrailoğulları." Innî
resûlullâhi ileyküm. "Ben İsa, size Allah'ın
gönderdiği bir elçiyim." Musaddikan limâ
beyne yedeyye mine't-Tevrâti. "Benden önce
Musa aleyhisselam'a indirilmiş olan Tevrat'ı
tasdik ediciyim. O da hak peygamberdi, o ki-
tap da hak kitaptı, onun içindeki ahkâm da."*

Evet, tamam.

*Ve mübeşşiren bi-resûlin ye'tî min ba'dî
ismühû Ahmed. "Ve benden sonra gelecek
olan ve adı Ahmed diye isimlendirilmiş olan bir*

³ 61/Saff, 6.

peygamberi de size müjdelemekle görevliyim.”

Hz. İsa diyor bunu kavmine.

Ve mübeşşiren bi-resûlin. “Öyle bir peygamberin geleceğini müjdelemekle vazifeliyim ki...” *Ye’tî min ba’dî.* “Benden sonra gelir o dünyaya.” *İsmühû Ahmed.* “İsmi de Ahmed olacak.” diye o zamandan bildirmiş.

Fe-lemmâ câehüm bi’l-beyyinâti kâlû hâzâ sihrün mübîn.

Beyyineleri, âyetleri, delilleri, mucizeleri gösterdiği zaman Peygamber *sallahu aleyhi ve sellem* dediler ki bu apâşikâr sihirbazlıktır, olağanüstü şeyler, sihir yapıyor bu adamlar.” Bilemedikleri için o zamanın müşrikleri, işte böyle bir Peygamber.

Yahudiler bekliyorlar ki Allah’ın methettiği o zât nereden gelecek, nasıl gelecek? Bekliyorlardı. Hatta Mekke’nin müşriklerine diyorlardı ki bir peygamber gelecek, göreceksiniz, o zaman biz putları nasıl kıracağız. Sanıyorlardı ki yahudilerin içinden gelecek, putları kıracak ama kendi içlerinden gelecek sanıyorlardı, tahmin etmediler Arapların içinden, Kureyş’in içinden çıkacağını tahmin etmediler. Daha önce tehdit ediyorlardı, siz şimdi şöyle

yapıyorsunuz, böyle yapıyorsunuz bize ama bir peygamber gelecek, biz putların hepsini kıracağız, sizin hepinizi sileceğiz yeryüzünden. Şirk kalmayacak, diyorlardı. Ama geldikten sonra;

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

Fe-lemmâ câehüm mâ arefû keferû bihî.

“O önceden bildikleri, kendilerine bildirilmiş olan şey vukua gelince bu sefer kâfir oldular, inkâr ettiler.”

İnkâr et!

فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

*Fe lâ'netullâhi ale'l-kâfirîne.*⁴

İnkâr ederse etsin! Allah'ın lanetine uğrarlar, Allah'a kimse zarar veremez. Hâşâ sümme hâşâ Allah'a hiç kimse zarar vermez. Bir insan silahını gökyüzüne kaldırırsa, bütün silahın şarjörünü gökyüzüne boşaltsa ne olacak? Allah'la zıt giden kendisi mahvolur, perişan olur, onlar öyle oldular.

⁴ 2/Bakara, 89.

İşte Peygamber Efendimiz böyle bir Peygamber, bunu böylece bilesiniz. Eski kitaplarda, Hindistan'da, Çin'de, İran'da, Avrupa'da, Amerika'da, Afrika'da yayılmış dinlerin mukaddes kitaplarında Peygamber Efendimiz'e ait bilgiler var.

Kimisinde ismi belirtiliyor, ismi şu olacak diye. Nitekim İncillerde de -İncillerin asıl nüshası elimizde yok, tercümeleri var, muhtelif dillere yapılmış tercümeleri var- böyle bir şahıs gelecek diye bilgi var ama onlar diyorlar ki; "O şahıs Cebrail olacak." filan. Yahu şahıs, diyor, melek demiyor ki. Cebrail olsaydı melek gelecek derdi, melek zaten gelir gider, onu söylemez Allahu Teâlâ hazretleri. Bu uzun bir bahistir, ispatı yapılmıştır. İngilizce neşredilmiş kitaplarda, mesela Türkçe'ye de tercüme edildi, Muhammed Deedat diye bir şahsın, Güney Afrika'da Pakistanlı müslüman bir şahsın, oradaki papazlarla yaptığı münazaralar ve münakaşalar sonunda İngilizce olarak telif ettiği eserler var. O eserleri Diyanet İşleri Başkanlığı tercüme etmiş, neşredilmiş o kitaplar, var elimizde, o bilgilere umumiyetle halkımız vâkîf.

Peygamber Efendimiz kendisi de *sallahu aleyhi ve sellem* kendi devresinde, hatta

Mekke devresinde; “Sabredin bu din yayılacaktır.” dedi. “Bu işkencelerden yılmayın, bu din galip gelecektir.” dedi. “Vallahi bu din okyanuslara yayılacak, denizlerin üzerinden kıtalara dağılacak.” diye hadislerinde bildirdi -ki biz bu hadislerin bir kısmını buralarda okuduk. Daha en ümit ışıklarının zayıf olduğu devrelerde dahi böyle dedi Peygamber Efendimiz çünkü kendisine bu bildiriliyor idi, bunun böyle olacağı kendisinin Peygamber olmak dolayısıyla mâlumuydu.

Peygamber Efendimiz çevresindeki insanlara İslâm’ı tebliğ etti, hıristiyanlara tebliğ etti. Hıristiyanlar hakkında âyetler indi:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ إِلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا
يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

Yâ ehle’l-kitâbi te’âlev ilâ kelimetin sevâin beynenâ ve beyneküm ellâ na’bude il-lallâhe ve lâ nüşrike bihî şey’en ve lâ yette-hize ba’dünâ ba’den erbâben min dûnillâhi.

Yâ ehle'l-kitâbi. “Ey Kur’an’dan önce kendilerine kitap indirilmiş olan kavimler, yahudiler, hıristiyanlar, ey kitap ehli olan insanlar.” *Te’âlev ilâ kelimetin sevâin beynenâ ve beyneküm.* “Aramızda müşterek olan söze gelin.” *Ellâ na'bude illallâhe.* “O söz ki Allah’tan gayriye ibadet etmeyelim.” *Ve lâ nüşrike bihî şey'en.* “O’na herhangi bir varlığı, yaratığını şerîk, ortak koşmayalım, müşrikliğe düşmeyelim.” *Ve lâ yettehize ba’dünâ ba'den erbâben min dûnillâhi.* “Allah’ı bırakıp da insanlar birbirlerini put edinmesin, ilâh edinmesin!”

Hız. İsa’yı çarmıha gerilmiş gösteriyorlar, başı düşmüş, kolları düşmüş, ayakları kıvrılmış. Geçiyorlar karşısına tapınıyorlar. Ya bu Allah’ın kulu. İşte senin gibi kolu var, bacağı var, gözü var, kulağı var.

كَانَا يَا كَلَانَ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ
انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Kânâ ye'külâni't-ta'âme unzur keyfe nübeyyinü lehümü'l-âyâti sümme unzur ennâ

*yü'fekûn.*⁵ “Yemek yerdî, çarşıda pazarda dolaşırdı senin benim gibi beşer idi.” Allah'ın beşer kul olan yaratığını O'na eş, ortak koştular, Allah'ın oğlu dediler -sümme hâşâ- olacak şey değil, insanların şaşkınlıklarının haddi nihayeti yok!

Peygamber Efendimiz *sallahu aleyhi ve sellem* hıristiyanlara bu âyetleri tebliğ etti. Yahudilere havralarına kadar gitti, ben dedi Tevrat'ta bahsedilen Peygamber'im, bana iman edin, dedi. Kimisi iman etti kimisi etmedi. İman eden yahudi alimleri var, evet, sen Tevrat'ta bahsedilen peygambersin, kabul ettik diye müslüman olanlar var.

Mesela yahudi hahamlarından Abdullah b. Selâm *radiyallahu anh* onlardan biridir. Medine-i Münevvere'ye Peygamber Efendimiz'in geldiğini duyunca, dur bakalım birisi geldi diye söylüyorlar, gidip göreyim şunu demiş.

Fe-izâ vechuhû leyse bi-vechi kezzâbin. “Yüzüne bir baktım ki diyor, -kendisi anlatıyor sonradan- yüzü hiç öyle yalan söyleyecek bir insan yüzü değil, pırıl pırıl, nûrânî.” Peygam-

⁵ 5/Mâide, 75.

ber Efendimiz'in simasına hayran kalmış, kendisi yahudi, görmek için gidiyor, neyin nesiymiş diye anlamak için gidiyor, ondan sonra kendisi Peygamber Efendimiz yahudi havrasına gittiği zaman dedi ki; "Ey yahudi cemaati Tevrat'ta şu âyet var, şu âyet var, sizin kitabınızda benim Peygamber olarak geleceğim yazılmış, Allah tarafından size bildirilmiştir bu âyetlerde. Bana iman edin, bana tâbi olun." dedi. Onlar böyle başlarını önlerine eğdiler, cevap vermediler. Tebliğini birkaç defa tekrarladı Peygamber Efendimiz, sonra havradan çıktı, geri döndü, giderken arkasından bu Abdullah İbn Selâm koşarak geldi, dedi ki; "Ya Resûlallah şahadet ederim ki sen Allah'ın hak peygamberisin, elçisisin senin söylediklerin doğrudur. Bu âyetler, bu cümleler Tevrat'ta vardır, biz gerçekten öyle bir şeyi bekliyorduk. Sen Allah'ın hak peygamberisin, bunlar kıskançlıklarından, inatlarından cevap vermediler sana, ben onlardan değilim ben sana tâbi oldum." dedi Abdullah İbn Selâm.

Hıristiyanlardan müslüman olanlar var. Peygamber Efendimiz'e ilk vahiy geldiği zaman az çok eski kitapların bilgisine sahip olan

eski alimlerden, sen ileride peygamber olacaksın, gördüğü rüyalar, şeylerden... O Cebrail *aleyhisselam*'ı görmesinden, Hıra hadisesinden dolayı filan...

“Ah! Senin zamanına keşke ben yetişsem, keşke kavmin seni yurdundan çıkartacağı zaman senin yanında sana yardımcı olsam.” dedi o şahıs. Peygamber Efendimiz'in yanındakiler de dediler ki;

“Yahu çıkartacaklar mı? Kavmi bunu Mekke'den çıkartacak mı?”

“Evet, çıkartacak.” diye söyledi.

Çünkü kitaplarda bunlar yazılıyor. Savaş yapacağı, müşriklerle savaşacağı, putları kıracağı o Hint kitaplarında da yazılmış.

Peygamber Efendimiz başkalarına mektuplar da gönderdi. Eline, basbayağı imza atarak, mektup yazdırarak, elçilerin eline mektup vererek gönderdi.

Nereye gönderdi?

Mısır'a gönderdi, İran'a gönderdi. İran'da Sâsânî İmparatorluğu vardı. Bizans İmparatoru, o zaman, o Peygamber Efendimiz'in zamanında yaşayan imparator Herakliyus idi, Herakliyus'a gönderdi, elçi gönderdi, kitap, şey gönderdi, daha başka çevredeki meliklere

gönderdi. Zamanının Habeş İmparatoru Necâşî Peygamber Efendimiz'e iman getirdi. İman getirdi ve Peygamber Efendimiz onun vefat ettiği gün, o Habeşistan'da, Peygamber Efendimiz Suudi Arabistan'ın olduğu mıntıkada, arada dağlar, denizler kilometrelerce, yüzlerce kilometre mesafeler var. Dedi ki;

“Kardeşiniz Habeş İmparatoru Necâşî vefat etti, ona namaz kılacağız.”

Oradan gıyabında cenaze namazı kıldı Peygamber Efendimiz, onun mü'min olmasından dolayı. O imparator İslâm'ı kabul etti çünkü kendisine sığınan müslümanlarla, Mekke'nin müşriklerinden gelip bunları bize teslim edin, biz bunları asacağız, keseceğiz diyen insanların konuşmalarını dinlediği zaman, bunlar haklı, ben bunları haklı görüyorum diye tâbi olmuştu, müslüman olmuştu.

b. Hz. Peygamberin(sav) Heraklius'a İslama Davet Mektubu

Herakliyus'a da mektup gönderdi, şimdi okuduğum mektup Herakliyus'a gönderilen mektuptur, Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuş, hadîs-i şerîf, o da onun buyurduğu şey, mektuba yazılmış ve Herakliyus'a gönderilmiş. Bu mektuplardan hâlihazırda o zamanki yazısı

ile müzelerde elde mevcut olanları var. Ürdün Müzesi'nde, Mısır Müzesi'nde İstanbul Türk İslâm Eserleri Müzesi'nde... Bir de Güneydoğu Anadolu'da Ermeni Süryaniler var biliyorsunuz, Ermeni Süryanileri'nin papazlarından birisi Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne gelmiş. Kendisinin yazdığı bir kitap da bırakmış, bizim de hıristiyan vakıflarımız var, bize, vakıflarımıza işte idare etme salahiyeti verin filan gibi konuşmalar için Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne geldiği zaman, o kitabı da hediye etmiş genel müdüre.

O genel müdüre hem kendisi şifahen söylemiş hem de ben kitabında sonradan gördüm. “Bize sizin Peygamberiniz tarafından gönderilmiş mektup var, biz onu kilisemizin şeyinde saklıyoruz.” diyor. Demek ki Anadolu'da, Güneydoğu Anadolu'daki Süryani kiliselerinde, Ermeni kiliselerinde de Peygamber Efendimiz'in mektubu ulaşmış, onlar da müslüman olsunlar diye onlara da yazılmış ama onlar hâlâ hıristiyan kalıyorlar, Allah nasip etmemiş demek ki doğru yolu göstermemiş.

Şimdi bu Herakliyus'a gönderilen mektup;
Bismillâhirrahmânirrahîm.

Peygamber Efendimiz besmele ile başlamış yazdırmaya, sonra ne demiş?

Min Muhammedin abdillâhi ve resûlihî ilâ Hirekl azîmi'r-Rûm.

Başlangıcı şöyle mektubun:

“Bu, Allah’ın kulu ve elçisi Muhammed’den Roma, Doğu Roma İmparatorluğunun ulusu, başkanı Herakl’e yazılmış mektuptur.”

Selâmun alâ-meni'ttebe'a'l-hüdâ. “Hidayete ittiba edenlere selam olsun.”

Hidayete tâbi olanlara selam olsun.

Dikkat ederseniz Peygamber Efendimiz selamı boşa harcamıyor, selam sana ey Herakliyus dememiş, ne demiş? Hidayete ittiba edenlere selam olsun demiş, sen hidayete girersen, Müslümanlığı kabul edersen selama erersin, girmezsen sana bir şey yok demek bu. Tâbi olursan selam sana olsun, neden?

İki sebepten, bir, insan müşrik oldu mu Peygamber Efendimiz ona dua etse de, tevbe istiğfar etse de müşrik olduğu için duası onu kurtarmaz. Kur’ân-ı Kerîm’de bildiriliyor ki;

إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

*İn testağfir lehüm seb'îne merreten fe len yağfirallâhu lehüm.*⁶ “Müşriklere yetmiş defa söz verdim diye bir sebepten dolayı tevbe istiğfar etsen dahi Allah onlara aff u mağfiret etmeyecek, münafıkları aff u mağfiret etmeyecek” diye Kur'an'da bildirilmiş, demek ki iman şartı asgarî şart.

O iman şartı olmadan bir kimseye beri taraftan mü'minler dua etseler, Allah'ın evliyâsı dua etse, peygamberi dua etse iman etmediği için o duadan bir fayda ona gelmez çünkü iman etmedi, Kur'ân-ı Kerîm'den bunu biliyoruz. Onun için Peygamber Efendimiz ona dua edemezdi, henüz müslüman olmamış olan bir kimseye sana selam olsun diyemezdi Peygamber Efendimiz, yasak.

Kendisine yasak edilmiş çünkü dese Allah'ın hak peygamberi, “Yâ Rabbi, yağmur yağdır.” dediği zaman bir hafta yağmur yağdı. Peygamber Efendimiz minbere çıkmıştı elini tuttuğu yerde, elini ovuşturduğu yerde hastalık geçerdi, dua ettiği şey anında olurdu. Minbere çıktı hutbe îrâd ederken köylünün, bedevinin birisi oradan kalktı dedi ki;

⁶ 9/Tevbe, 80.

“Yâ Resûlallah! Otlarımız kurudu, topraklarımız susuzluktan çatladı, hayvanlarımız ve insanlarımız susuzluktan kırılıyorlar, ölüyorlar, dua et de Allah yağmur göndersin.”

Hava masmavi idi, diyor rivayet eden râvi, gökyüzü masmaviydi. Hiçbir bulut yoktu bunu böyle dediği zaman diyor. Medine'nin kenarındaki bir dağın adını söylüyor, şu anda benim hatırımda değil. O dağın üzerinden bir atlı süvari gibi bir bulut peyda oldu birden diyor. Hani süvari böyle koştura koştura atını gelir, bir bulut peyda oldu, geldi, hızla geldi diyor. Peygamber Efendimiz dua ettikten sonra şakır şakır yağmur yağmaya başladı, diyor. Bir hafta yağmış kardeşlerim, bir hafta yağmış yağmur.

Bir dahaki hafta o bedevi diyor ki;

“Yâ Resûlallah! Dua et de bu yağmur dursun, çünkü sel basmaya başladı her tarafı.”

Peygamber Efendimiz yağmur yağsın dediği için “yâ Rabbi yağdırma” demiyor. Diyor ki;

“Yâ Rabbi! *Havâlinâ*, çevremize yağdır ya Rabbi, üstümüzden öbür taraflara rahmetin yağmasını kaydır.”

Edep sahibi Peygamber, Allah'ın sevgili kulu, seçkin kulu;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

*Ve inneke le'alâ hulukin azîm.*⁷ dediği kulu öyle her sözü şey.

Onun için bir kere selam vermeye salahi-yetli olmadığı kimseye bedava dua etmez. Sana selam olsun, demez. O sebepten.

Etse tutar, onu etmediğinden, etmemesi gerektiğinden ne demiş?

Selâmun aleyküm dememiş, *es-selâmu aleyke yâ Hirakl*, dememiş; ne demiş?

Selâmun alâ-meni'ttebe'a'l-hüdâ. “Al-lah’ın hidayetine ittiba edenlere, İslâm’a gi-renlere, imanı kabul edenlere, doğru yola ge-lenlere selam olsun.”

Sen gelirsene sana da olsun, gelmezsen sana bir şey yok demek, bu sözün şeyi, böyle bu kadar zarif, bu kadar güzel bir selam.

Emma ba'd; gerekli görevi îfâdan sonra Araplar’ın böyle bir konuşmada söyledikleri sözdür bu. Üzerimize düşen vazifeyi edâ ettikten sonra sadede gelelim filan mânasına kulla-nılan bir sözdür, *emma ba'd* sözü. Hutbelerde de biliyorsunuz elhamdülillah ve selât ü selâm

⁷ 68/Kalem, 4.

getirdikten, şehadet getirildikten sonra *emma ba'du fe yâ ibadallah* diye geçiliyor. Kitaplarda da öyle olur *hamdele* ve *salvele* ve duadan sonra *emma ba'd* diye başlar şey.

Emmâ ba'du. Fe innî ed'ûke bi-dâ'iyeti'l-İslâmi. “Ben seni İslâm dinine çağırıyorum.” diyor Peygamber Efendimiz.

“İslâm'a girmeye seni çağırıyorum ey Doğu Roma İmparatoru, Bizans İmparatoru Herakliyus, ben seni İslâm'a girmeye çağırıyorum.” diyor.

Eslim teslem. “Müslüman ol ki selamet bulasın.”

Çünkü dünyada imparator olmak insanı âhirette kurtarmayacak, zengin olmak, pehlivan olmak, çevresinin geniş olması kurtarmayacak, herhangi bir hatıra gelen güç kuvvet, dünyadaki itibar edilen izzet vesilesi âhirette hepsi sıfırlanacak, hiçbirinin kıymeti yok âhirette. İmân-ı kâmil ile ve kalb-i selîm ile gelenler mükâfatlara erecekler, günahla gelenler, küfürle gelenler cezalarını çekecekler, cehennemini boylayacaklar.

O bakımdan; *eslim.* “Müslüman ol.” Selamet ki selamete eresin, selamet bulasın, hem

dünyada selamete erersin hem de âhirette selamete erersin.

Müslüman olursun, hem dünyanın mâmur olur hem âhiretin mâmur olur. Âhirette ebedî mutluluğa erersin, dedi Peygamber Efendimiz.

Müslüman olmak selamete ermek demektir, Allah bizi müslüman etmiş elhamdülillah. Müslüman yaşatsın, son nefesimizde imandan bizi mahrum etmesin. İmansız âhirete göçürmesin. Çünkü öyle bir devirde yaşıyoruz ki bilhassa bizim devrimiz için hadîs-i şerîflerde bilgi vardır kardeşlerim, çok dikkat etmemiz lazım. Öyle bir hâle gelecek ki insanlar, dediği zamandayız Allahu âlem. Sabahleyin mü'min olarak sabahlayacak akşama kâfir olacak. Akşamleyin mü'min olarak akşamlamış bir kimse sabaha kâfir olarak kalkacak.

Neden?

Çünkü sabahleyin kalkar, sabah namazını kılar, gider bir gazete okur işyerinde, küfür tepeden tırnağa, imansızlık ha, vay bilmem ne filan, bir yanlış kanaat zihnine saplanır, kalbine saplanır, imandan gider akşama kâfir olur. Akşamleyin eve gelir akşam namazını kılar, yatsı namazını kılar, açar televizyonun şeyini bir konuşma dinler, bir parça bir film, bir

bilmem ne... Oradan imanından mahrum olur, hadi kâfir oluverir gider.

Allah bizi müslüman etmiş, müslüman yaşatsın, müslüman yaşadığımız gibi müslüman olarak ölmeyi, âhirette de cennetine Cemâli'ne ermeyi nasip eylesin.

Eslim teslem. “Ey Herakliyus müslüman ol ki selamet bulasın.” *Yü'tikallâhu ecreke mer-rateyn.* “Allah, sana müslüman ol ki Allah sana ecrini kat kat versin, iki misli versin.”

İki misli vermesi nedir?

Herakliyus müslüman olsaydı o zaman ona ecir niye iki misli verilecek?

İzah ediyor Peygamber Efendimiz ileride. Söyleyeceğim.

Fe-in tevelleyte fe aleyke isme'l-erisiyyîn. “Eğer sırtını dönersen, benim bu davetime icabet etmezsen, benim bu teklifimi kabul etmezsen ey Herakliyus, eğer benim müslüman ol çağrımaya uymazsan o zaman.”

Ne olur?

Fe-in tevelleyte. “Sırtını çevirip dönüp de vazgeçersen, gidersen, geri gidersen, müslüman olmazsan o zaman senin üzerine sana tâbi olan tebaanın günahları da yüklenir çünkü onlar sana tâbi.”

Erisiyyîn. Yani *fellâhîn* demekmiş, tebaa kastediliyor.

“Ey Herakliyus sen müslüman ol Allah ec-rini iki kat verir, versin, öyle olmaz da sırt çevirir de geri gidersen o zaman sana tebaanın da vebali yüklenir.” buyurdu.

İşte müslüman kardeşlerim, muhterem kardeşlerim her başkanın, her reisin, her hükümdarın, her güç kuvvet sahibinin, her emrinde insanlar olan, tebaalar olan, gruplar olan kimsenin sorumluluğu budur. Eğer iyi başkanlık yaparsa gerideki, arkasındaki, maiyetindeki insanların da sevapları kendisinin sevabına eklenir. Onun için mü'minlerin emîrinin, başkanının ecri kat kat fazla olur. Eğer kötü idarecilik yaparsa kendisinin kötülüklerine, günahlarına -tebaasını da kötü idare ettiği için- onların kötülüklerinin veballeri de gelir, yüklenir, perişan olur.

“Rûz-ı mahşerde her başkan, her idareci, her böyle sivrilmiş kişi, maiyetinde insan olanlar, elleri boynuna böyle bağlanmış, esir gibi gelecekler.” diyor Peygamber Efendimiz.

Okuduk, geçtiğimiz haftaların hadislerinde okuduk, elleri boynuna esir alınmış böyle bazı kimseler getiriliyordu ya, görüyorsunuz

boyunlarına böyle elleri bağlanmış, esir olarak getirilecek, bir şiddetli hesaba çekilecekler, hesapları müspet olursa kurtulacaklar, hesapları menfî olursa hem kendi veballeri hem de kendi tebaalarının, maiyetlerindekiilerin veballeri eklenecek.

Burada bir en kötü hükümdarlardan birisinin misalini vereyim muhterem kardeşlerim; Hindistan'da Ekber Şah diye birisi, Moğol İmparatorlarından birisi İslâm'ı değiştirmiş ve Dîn-i İlâhî diye yeni bir din ortaya atmaya kalkmış, bin yıl tamam oldu İslâm'ın hükmü bitti, yeni bir din kuruyorum ben diye, yeni bir din kurmaya kalkmış. Namazı yasaklamış, orucu yasaklamış, haccı yasaklamış, tesettürü yasaklamış. İneğin kesilmesini yasaklamış, neden? Çünkü Hintliler ineğe tapıyorlar. Şimdi o şahsın vebalinin büyüklüğünü düşünün. Ama kim çıkmış onun devrinde İmâm-ı Rabbânî çıkmış, dikilmiş karşısına. O, İslâm'ı orada böyle İslâm'dan vazgeçilip başka bir din kurulduğu sırada onun için İmâm-ı Rabbânî oluyor. Onun için büyük şahıs oluyor, Allah şefaathlerine erdiren.

Şimdi bu şahıs, Herakliyus müslüman olsaydı ecri iki kat olacaktı, neden?

Kendisinin Müslümanlığı, yaptığı ibadetler taatlerden bir sevap alacaktı, bir de kendisi müslüman oldu diye tebaası da uyacaktı, kendisinin arkasından gelen insanların topunun sevapları da ona eklenecekti. O fırsatı kaçırdı bu şahıs, kaçırdığını sonra tarih kitaplarından biliyoruz, hadisi tamamlayayım ondan sonra onu anlatacağım.

Arkasından, Peygamber Efendimiz mektubun arkasına âyet-i kerîme eklemiş, bu Kur'ân-ı Kerîm'den bir âyet-i kerîmedir buyuruyor ki -yazmış arkasına-;

Ve yâ ehle'l-kitâbi. “Ey Ehl-i Kitab.” *Te'âlev ilâ kelimetin sevâin beynenâ ve beyneküm.* “Sizinle aramızda müşterek olan söze, itikada, inanca gelin.” *Ellâ na'bude illallâhe.* “Allah'tan gayriye ibadet etmemek.” *Ve lâ nüşrike bihî şey'en.* “O'na hiçbir şeyi ortak, şerîk koşmamak.” *Ve lâ yettehize ba'dünâ ba'den erbâben min dûnillâhi.* “Allah'ı bırakıp da insanlar olarak birbirimizi putlaştırıp, ilah etmemek, rab edinmemek, kelimesi üzerine, vahdet inancı üzerine, Allah'ın varlığını ve birliğini kabul etmek esası üzerine gelin, birleşelim.” diyor Peygamber Efendimiz muhterem kardeşlerim.

Hız. İsa'da Allah'ın varlığına birliğine çağırıldı ama hıristiyanlar bozdular, üçlemeyi onlar sonradan çıkardılar, teslisi. Musa *aleyhis-selam* da Allah'ın birliğine çağırıldı, bütün peygamberler Allah'ın birliğine çağırıldı. Hız. İsa'nın Allah'ın birliğine çağırıldığına Kur'ân-ı Kerîm'de delil var, âyet-i kerîme var, âyet-i kerîmede bildiriliyor ki;

“Rûz-ı mahşerde Allahu Teâlâ hazretleri diyecek ki, buyuracak ki ‘Ya İsa, ey İsa, benim peygamberim, kulum, ey İsa.’”

أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ

اللَّهِ

*E ente kulte li'n-nâsi'ttehezûnî ve ümmiye ilâheyni min dûnillâhi.*⁸ “Sen mi söyledin insanlara Allah'ı bırakıp da Allah'tan gayri beni ve ananı put edinin, ilah edinin, diye insanlara sen mi söyledin ya İsa?” diyecek Allahu Teâlâ hazretleri.

Çünkü Meryem'e, Hız. İsa'ya tapınıyorlar ya, şimdi ilah edinmişler ya, ne diyorlar, İsa rab diyorlar, İsa rab diyorlar hıristiyanlar. Hız.

⁸ 5/Mâide, 116.

İsa'yı rab edinmişler -hâşâ sümme hâşâ- sen böyle dedin mi ya İsa bunlara, diye Kur'ân-ı Kerîm'de soracağını bildiriyor. Hz. İsa'nın cevabı böyle, insanın içinde böyle bir sevgi doğuyor, yumuşak, gayet edepli, Rabbi'nin sorusuna cevap -çünkü oyuncak değil Rabbi soruyor- diyor ki;

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

*Mâ kultü lehüm illâ mâ emertenî bihî.*⁹

“Senin bana emrettiğinden başka bir şey ben onlara demedim ya Rabbi, sen bana ne emretmişsen onu söyledim, ondan gayri bir şey söylemedim ya Rabbi.”

Allah'tan gayriye tapınmayın, dedim, Allah'ın varlığını, birliğini, senin varlığını, birliğini söyledim ya Rabbi diye, Hz. İsa, seni tesbih ederim, tenzih ederim, sana noksan sıfatlar yaraştırıp yakıştırıp eklerler, söylerler, senin şanına layık olmayan şekilde seni tanırlar, inanırlar. Bu insanların şirklerinden, küfürlerinden seni tesbih ve tenzih ederim ya Rabbi,

⁹ 5/Mâide, 117.

diye cevap verdi Hz. İsa *aleyhisselam*. İşte onlar da yine yanlış yolda gidiyorlar, arkasında diyor ki âyet-i kerîmenin;

Fe-in tevellev. “Ey mü’minler siz böyle deyin hıristiyanlara, eğer onlar döner giderlerse, kabul etmezlerse, sırt çevirirlerse bu davetinizi kabul etmezlerse onlara deyin ki.”

Fe-kûlû’şhedû bi-ennâ müslimûn. “Bak siz dönüp gidiyorsunuz ya, bak şahit olun, biz bunları size söyledik, biz müslümanız siz ne halt ederseniz edin, ne cehenneme giderseniz gidin ki biz işte müslümanız deyin.” diye Kur’ân-ı Kerîm bize bildiriyor.

Elhamdülillah biz de müslümanız.

Biz Allah’ın varlığını, birliğini biliyoruz. Şimdi sorarım size kardeşlerim, senin bu boya, bu posa, bu akla, bu fikre, bu güce, bu kuvvete, bu ele, bu ayağa, bu göze, bu kulağa, bu imkânlara, bu akla bu fikre sahip olmanda senin bir payın var mı? Yok, bilmiyorum, ben yapmadım. Ben yapmadım, ben bilmiyorum, kendimi böyle gördüm, benim haberim yok, bilirim yapmış olsam. Bilirim, akşam yediğim yemeği biliyorum, yarın ne yapacağımı planlıyorum, beni ben yapmadım, ben yapmadım.

Ha sen yapmadıysan seni yapan Allah, seni yapan, yaratan Allah işte... Ama ben annemden babamdan doğmuşum.

Anneni babanı kim yarattı?

Şimdi kısa bir kaçamak cevap verebilirler, canım ben annemden babamdan doğmuşum, annem babam evlenmişler ben doğmuşum. Anneni babanı kim yarattı? Dedem, dedemle nennemden doğmuşlar. Onları kim yarattı? Bu böyle gider, sonunda o adam köşeye sıkışır. Şimdi ben bu camide birisine kızıp da kovaladığım zaman kaçar ama nereye kadar? Kaçar, duvara kadar kaçar, duvardan sonra sıkışır, o adam da sıkışır sonunda, biz madem kendimiz kendimizi yaratmamışız, o halde yaratılmışız, Yaratanımız'ı bilelim, Allahu Teâlâ hazretleri bizi yaratmış, bunu bilelim. Bilmek yetmiyor, kendisini bu aşikâr bir şey, akıl, mantık bunu gerektiriyor, ben kendim yapmadım o halde beni birisi yapmış, yaratmış, çatmış çatıştırmış, kaşımı, gözümü, kulağımı ne mükemmel tarzda, her şeyim mükemmel, hafızam var, eskileri hatırlayabiliyorum, aklım var ileriye dönük planlar yapabiliyorum, gücüm var kuvvetim var, elhamdülillah.

Bir de adama soracak soru yağmuru var elimizde. Böyle bir münkiri bombardımana tutarız, ayakta kalması mümkün değil. Sen doğdun kepaze, bir karıştın veya iki karıştın, yirmi iki yirmi iki daha kırk dört, kırk beş santim boyun vardı, bu kadar bile yoktur, kimisi otuz santimdir, şöyle bacağından tutar ebe kaldırır havaya, otuz-otuz beş santim, kırk-kırk beş santim, üç-üç buçuk kilo, dört kilo nihayet... Tosun gibi maşaallah, altı kilo bir bebek, yemesini bilmez, içmesini bilmez, yürümesini bilmez, hiçbir şeyi bilmez.

Bir âciz, bîçare mahlûk, o halde kaldı mı mahvolur gider. Annesi babası bakıyor da ondan öyle oluyor, ya peki hasta olduğu zaman doktor doktor dolaşıyorsun da bazen iyi olmuyor da ölüyor, annesi babası ne kadar istiyorlar, ah bir tanecik evladımız, ah bir kurtulsa, diye çırpınıyorlar ama ölüyor. Demek ki yaşatmak da annesinin babasının elinde değil, bizim de öyle. Demek ki yaratan başka, yaşatan başka, düzenleyen, planlayan başka, annemiz babamızdan doğmuşuz ama annemiz babamız bizim kaşımızı gözümüzü çizmemişler ki. Boyumuzu posumuzu tanzim etmemişler ki. İşte öyle bir kânûn-ı İlâhî, evlenmek suretiyle insan

doğuyor. Ama nasıl doğacağından haberleri yok, bazen sakat doğuyor, hiç isterler miydi sakat doğmasını ama sakat doğdu. Bazen yanıp yakılıp ah bir erkek çocuğumuz olsa diyorlar, birinci çocuk kız oluyor, ikinci çocuk kız oluyor, üçüncü çocuk kız oluyor, dördüncü çocuk ya Rabbi oğlan ver, vermiyor. Elinde bir şey yok çünkü annenin babanın da elinde bir şey yok. Akli olan insan bunu aşikâr olarak görür ve bilir.

c. Ebu Süfyan'ın (ra) Heraklius ile Diyaloğu

Yaratmak elinde değil, cinsiyetini tayin etmek elinde değil, yaşatmak elinde değil, büyütmek elinde değil, çok zengin bir ailenin çocuğu vardı, zengin köşkleri var Erenköy'de, bilmem nerde, parası anasının babasının akıyor oluk gibi. Münevver insan, zengin insanlar, dünyanın bütün imkânları şey, bodur. Şu kardarcık, küçücük bir çocuk, enine büyüyor, boyuna büyümüyor. Besliyorlar, besle babam besle, vitaminler şeyler boyuna büyümüyor. Hadi büyüt bakalım, büyüt bakalım, büyütemiyorsun, onun için insan aczini bilip Kâdir-i Mutlak'a teslim olmalı, mahlûk olduğunu bilip

Hâlik-ı Azîm'e teslim olmalı, hayatının, ölümünün elinde olmadığını bilip Muhyî ve Mümît olan Allahu Teâlâ hazretlerine insan teslim olmalı. Bilmiyor, teslim olmuyor, cehenneme kadar yolun var.

Akıl var çünkü mantık var, şu kâinatın mesele alimler incelemiş. Einstein yahudi alimi, büyük alim, astrolog, fizikçi, Nobel ödülleri filan almış adam. "Allah'a inanır mısın diyorlar." Tilki gibi yahudi adam, kapı kapı dolaşıp Yahudiliğe iane toplamış Amerika'da. Sen Allah'a inanıyor musun diyorlar fizikçi olarak? Diyor ki kâinatın yıldızlar âleminde, galaksilerde, güneşlerde, güneş sistemlerinde, yıldız sistemlerinde öyle mükemmel bir ahenk var ki atom âleminde öyle muhteşem bir ahenk var ki bu kendi kendine olamaz. Matematiksel bir düzenleme var, tesadüfle izah edilmeyecek bir intizam var, katsayılar kusursuz geliyor, katsayıların, matematik formüllerinde katsayıların kusursuz olmasından bile delil çıkartıyor adam. Düzen var, intizam var, işte bu küçük kâinattaki mikro kozmos dediği atom âlemindeki ve büyük kâinattaki makro kozmos dediği uzay âlemindeki düzenin sahibine ben

inanıyorum diyor. İnanç buysa, diyor, ben inananların başındayım.

Mecbur, aklı başında olan insanın tabiat bilgini olsun, tabip olsun, astronom olsun, fizikçi olsun, kimyacı olsun inanmaması aptallığındandır. Bazı insan okuduğu ilmin felsefesini yapamaz, derinliğine dalamaz ondandır. Adam münkir, hocam doktor bir tanıdığım var münkir. Felsefesini yapmıyor tıbbın, insan vücudunu incelemiyor, şu gözün harikalarını görmüyor, şu beynin harikalarını görmüyor, şu kasların, şu sinir sisteminin harikalarını görmüyor, ondan inanmıyor. Felsefesini yapmaya vakti olmuyor ki adam kumarda, içkide, pokerde, zinâda... Vakti öyle geçiyor, düşünmeye vakit bulmuyor, doktorluk diploması almasından faydalanarak etrafa çalım satıyor, yoksa kafası çalıştığından değil. Felsefesini yaptığından değil. Her işin erbabı var. Öteki felsefesini yapan Einstein, hem fiziği hem astronomiyi inceliyor hem de felsefesini yapıyor işin, adamlar derin alim oldu mu genişletiyor bilgisini, sebeplerini araştırıyor.

Bak, geçen gün gazetede okudum. Utangaçlık neden oluyor, diye incelemişler adam-

lar. Utangaç, bazı insan böyle mahcup, utanıyor neden incelemişler, incelemişler, irsiyetten gelebileceğini de tespit etmişler. Her şey bir inceleme mevzuu, incelediği zaman insan gerçekleri bulur.

İşte böyle Peygamber Efendimiz bütün çevredeki hükümdarlara mektup gönderdiği gibi Herakliyus'a da mektup gönderdi, kimden bu rivayet, bu hadisin rivayeti?

Revâhu'l-Buhâriyyu ve Müslimun an Ebî Süfyâne radiyallahu anh.

Bu hadîs-i şerîfi Ebû Süfyan rivayet etti, Buhârî'nin ve Müslim'in sahih kitaplarında var, hadîs-i şerîf sahih. Ebû Süfyan Herakliyus'un bu mektubunu burada anlatmış ya, bize rivayet etmiş, Peygamber Efendimiz'in böyle mektup yazdığını rivayet etmiş ya, kendisi Buhârî'deki izahata göre anlatıyor ki henüz daha Peygamber Efendimiz'le mücadele ederken Mekke'de müşrik iken ve Peygamber Efendimiz'le savaşıırken... Biliyorsunuz Ebû Süfyan Mekke-i Mükerreminin fethine kadar Uhud harbinde, Bedir harbinde Kureyş'in başkanı olarak mücadele etti Peygamber Efendimiz'le. Mekke'nin fethinde müslüman oldu, müslüman oldu onun için *radiyallahu anh* diyoruz ama

daha önce müşrik idi. Peygamber Efendimiz'le uğraşanlardan birisiydi,

Peygamber Efendimiz'e inanmadığı zamanda, henüz mü'min olmadığı zamanda Şam'a bir ticarî ziyarete gidiyor, bir sebeple Şam'a gidiyor. O sırada Bizans İmparatoru da ordusu ile böyle Suriye taraflarına gelmiş, Şam'da bulunuyormuş, Dımaşk şehrinde bulunuyormuş ve Hicaz'dan bir peygamber çıktı haberi kendisine geliyor. Herakliyas'a Hicaz'dan bir Peygamber çıktı haberi kendisine geliyor ve bu peygamberin nasıl bir kimse olduğunu anlamak istiyor. Haber toplamak istiyor, ordusunu toplamış, savaş olacak, nitekim müslümanlarla Bizanslılar arasında Tebuk çevresinde savaşlar oldu o devirde. Bilgi toplamak için diyor ki o belde ahalisinden birisini tutun getirin bana. Bulup getiriyorlar Ebû Süfyan'ı, Mekkeli adam, ticaret için gelmiş oraya, Ebû Süfyan'ı Herakliyas'un karşısına getiriyorlar.

Herakliyas'e anlatıyor ama kendisi henüz inanmış değil, Herakliyas soru soruyor diyor ki;

“Bu şahıs sizin kavminizin eşrafından mı yoksa kenar mahallelerden böyle soysuz, soyu sopsu belli olmayan kimse mi?”

“Hayır bizim soylu bir ailemizden, diyor, onu söylemek zorunda, aksini söyleyemez çünkü başkalarına da soracak hükümdar, yalan söylemesi mümkün değil.”

“Peki, onun ahlâkı böyle daha önceden hani aranızda yaşamış, böyle aldatmacası, bilmem yalancılığı, sahtekârlığı vesairesi...”

“Hayır, dürüst insandı Muhammed el-Emîn diye tanınır, güvenilir insan diye tanınır.” filan diye çeşitli soruları soruyor, soruyor, soruyor, soruyor...

Çeşitli bilgileri aldıktan sonra bu mektup da geliyor kendisine, Herakliyus’a, o zaman Herakliyus diyor ki bunlar gösteriyor ki o şahıs peygamberdir. Bize eski kitaplarda anlatılan peygamberdir bu şahıs, hak peygamberdir, ben de ona iman etmeyi uygun görüyorum, diyor. Fakat bunu böyle bir toplantı yerinde, hükümdarın etrafında adamları, saray erkânı, komutanlar vesaire filan hepsinin olduğu kalabalık bir yerde böyle bu münazara, konuşmalar, bu mektubun gelmesi, okunması, tercümesi böyle cereyan etmiş... Ebû Süfyan da orada mektubu getiren de orada. Şimdi bu böyle cereyan edip de o böyle İslâm’a meyledince bir gulgule kopuyor salonda, olur mu,

nasıl olur, bilmem ne filan artık neler dedilerse o hükümdarın etrafındaki o kalabalık... Büyük bir hoşnutsuzluk, homurtu meydana gelince Herakliyus yüz seksen derece çark ediyor, tam yüz geri dönüyor ve;

“Ben sizin dininize bağlılığınızı denemek için sizi imtihan ettim, mahsustan söyledim.” diyor hıristiyanlara, ben size mahsustan söyledim, diyor. İş böyle kapanıyor.

Demek ki muhterem kardeşlerim, Herakliyus şahsen bu işin doğruluğunu kavramış fakat imparatorluk elden gitmesin diye, çevresindeki insanlar kendisine karşı çıkmasınlar, kendisi ile bir mücadele kopmasın diye bu işi geçiştirmiş bir kimse olarak görünüyor. Habeş İmparatoru gibi Müslümanlığı kabul etmemiş.

Buradan başka bir hadîs-i şerîfe geçmeden İran’a gönderdiğini ne oldu diye onu da kısaca söyleyelim, İran’a da bir elçi gönderdi Peygamber Efendimiz. İran’ın başında Sâsânî hükümdarı vardı. O Sâsânî hükümdarına elçi gitti, buna benzer bir mektup, bu mealde bir mektubu ona okudu, İran hükümdarı çok mütekebbir bir kimseydi, Peygamber Efendimiz’in mektubunu cart cart yırttı, parçaladı ve

elçisini de öldürdü. Vay benim idarem altındaki bir ülkeden o zaman Yemeni filan İranlılar istila etmişler, Arabistan'a hâkim durumdalar. Sâsânîler oralara hâkim olmuşlar, Suriye'de Bizanslılarla hudut durumdalar, Irak filan da onların elinde, Suriye de hudut durumdalar ve Peygamber Efendimiz'in gönderdiği sahabe-den olan mektubu getiren şahsı da orada öldürtüyor, halbuki elçiye bir zeval yoktur. O da bir mektup yazsın, cevabını şey yapsın, elçiyi de öldürtüyor.

Peygamber Efendimiz Hicaz'dan Medine-i Münevvere'den diyor ki;

“Mektubumu parçaladı, Allah da onun mülkünü parça parça parçalasın. Elçimi öldürdü onu da Allah böyle cezasını versin.” diye dua edince az bir zaman geçmeden ülkesi parça parça parçalanıyor Sâsânî İmparatorunun ve kendisi oğlu tarafından bıçaklanıp öldürülüyor. O da kâfirin cezası, Allahu Teâlâ hazretleri durumuna göre muamele, Bizans İmparatoru münafıklık yapmış bir kabul etmiş, bir adım atmış, bir geri çekilmiş onun durumu öyle. Ötekisi şiddetli kâfirlik yapmış, domuz

gibi mektubu yırtmış, adam akıllı şeylik yapmış, ona ceza onun yaptığı iş cinsinden geliyor.

Necâşî;

“Vallahi bu söylenenler doğru.” diyor.

“Ben de Hz. İsa hakkında bundan başka bir kanaate sahip değilim.” diyor.

Mekke'nin müşrikleri, Habeş İmparatoru'na oraya hicret eden müslümanları kötü göstermek için diyorlar ki; “Ey hükümdar bunlar sizin dininize karşıdır, bunlar sizin dininize ağır sözler söylerler.” “Ne söylermiş?” diyor. “Bunlar Hz. İsa'nın tanrılığını kabul etmez, o da bir kuldu der.” diyor. “Hz. Meryem onun annesidir, masum bir bakiredir diye söyler.” diyorlar. Onları böyle dinledikten sonra Hz. Tayyar hazretleri ile olmuş münazara -o Mekke'nin müşriklerinin elçisi ile müslümanların oradaki başkanları karşılıklı, hükümdarın karşısında konuşmuşlar- o müslümanların dediklerini dinledikten sonra diyor ki;

“Ben de Hz. İsa hakkında bundan başka doğru kanaat bilmiyorum.” diyor.

“İşin doğrusu budur, bu doğrudur.” diyor ve o mü'minleri gelip teslim alıp da Mekke'ye

götürüp işkence ile öldürmek isteyen müşrik-
lere vermiyor o hükümdar.

d. Sonuç: Her Durum ve Şartta İslama Davet Tüm Müslümanların Vazifesidir

Hem mertlik yapıyor, hem onların haklı olduğunu itiraf ediyor, hem de İslâm'ı kabul ediyor. Ona Peygamber Efendimiz cenaze namazı kıldı, dua etti. Onun mükâfatı öyle, bak kaç çeşit insan, birisi inandı, Peygamber Efendimiz'in duasına mazhar oldu, cenneti kazandı, ötekisi kalben inandı, kalben inandı ama inancının gereğini yapamadı, münafık durumuna düştü. Münafık durumuna düştü, orada ölüm pahasına da olsa, hükümdarlık elden gitme pahasına da olsa hak dindir bu diyecekti, onun ben kölesiyim, diyecekti, ben inandım diyecekti, siz inanmıyorsanız inanmayın, defolun gidin diyecekti veyahut ikna etmeye çalışacaktı veyahut onlar onu öldürseler bile, öldürün korkmuyorum diyecekti... Çünkü Firavun'un tehdidine Musa *aleyhisselam*'ın mucizelerini gören Mısırlı sihirbazlar ne dediler?

فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

*Fakdı mâ ente kâdin innemâ takdî hâzihi'l-hayâte'd-dünyâ.*¹⁰ “Ne hükmedersen et, öldürürsen öldür, bacaklarımızı kesersen kes, kollarımızı kopartırsan kopart korkmayız! Sen burada hükmedersin, biz Allah’ın huzuruna gideceğiz orada mükâfata ermeye talibiz, senin tehdidinden korkmuyoruz!” diyebildiler Firavun’a o adamlar, -Firavun gibi azılı, ben tanrıyım diye kendisine insanların taptırtan bir azılı herife- böyle mertçe konuşabildiler de Herakliyus kendi tebaasından komutanlara bu doğru dindir deyip doğruyu söyleyemedi. Ondan ceza görecek, kalben inanması yetmeyecek, ondan ceza görecek, ötekisi adam akıllı aşırı zııırlık, edepsizlik yaptığın dan mülkü parçalandı, müslümanların eline geçti tahtı, tacı eline geçti müslümanların, hazîne-i hümayûnu eline geçti ve çocuğu tarafından öldürüldü. O da öyle...

Allahu Teâlâ hazretleri her işi hikmetle yapar muhterem kardeşlerim, O’nun hikmetlerini görüp de O’na güzel kulluk etmeye Rab-bimiz cümlemize nasip etsin.

¹⁰ 20/Tâhâ, 72.

Bu hadîs-i şerîften çıkan ders çoktur, her cümlesinden binlerce dersler, hikmetler çıkar muhterem kardeşlerim.

Nasıl Peygamber Efendimiz *sallahu aleyhi ve sellem* kendisinin yaşadığı devirdeki büyük güçlüklerle, ulaşım ve haberleşme imkânsızlıklarına rağmen İslâm'ı Mısır'a, Habeşistan'a, Sâsânî'ye, İran'a, Irak'a, Bahreyn'e, Umman'a yaymışsa, nasıl tebliğ etmişse bizim de asıl vazifemiz, hepimizin, yalnız, başında sarıği olan hocaların değil, kürsüde vaaz eden, camide namaz kıldıran hocanın değil, bütün müslümanların asıl vazifesi Peygamberimiz'in bu işini devam ettirmek...

“Hocam, ben mühendisim.”

Hayır sen buraya mühendis olarak gelmedin. Sen buraya Allah'a güzel kulluk etmek için imtihan için geldin. Mühendisliğin yan bir iştir, o beni ilgilendirmez. Sen Allah'ın dinine yardım edeceksin.

“Hocam, ben doktorum.2

Ben onu bilmem, arada fırsat bulursan hastaları da tedavi et, asıl işin Allah'ın işine hizmet etmek.

“Hocam, ben öğretmenim, ben askerim, ben memurum, ben âmirim, çiftçiyim, köylüyüm, şehirliyim...”

Ne olursan ol. Asıl vazifen Allah’ın dinini öğrenmek, öğretmek, yaymak, Allah’ın dinine hizmet etmektir, ötekisi bir geçim vasıtasıdır, olsa da olur olmasa da, memur olsan ne olacak, olmasan ne olacak, çiftçi olsan ne olacak, olmasan ne olacak, doktor olsan ne olacak!

Doktor olmayanlar ölüyor mu?

Hiçbirisi önemli değil. Önemli olan imandır, hükümdar olmak da önemli değil. Herakliyus hükümdar oldu da ne oldu? Hüsrev Perviz hükümdar oldu da ne oldu? İran’ın Sâsânî İmparatoru ne oldu? Hepsi geldi geçti.

Bûm-i nevbet mî zened der kal’a-ı Efrâsiyâb.

Perde-dârî mî küned der tâk-ı Kısra ankebût

“Efrâsiyab’ın sarayında baykuşlar ötüyor, Bizans Kayseri’nin mâlikânesinde örümcekler perdedarlıklar yapıyor.”

Ne demek?

Hepsi yıkılıyor, hepsi harabe oluyor, baykuşlar ötüyor, örümcekler yuva yapıyor. Dünya saltanatı kimseye kalmıyor, hayat kimseye

kalmıyor, hepimiz öleceğiz. Bir gün gelecek hepimiz öleceğiz. Ben doktordum ya Rabbi bana cennetten iyi bir köşe ver, ben mühendistim ya Rabbi bana cennette şöyle mevkiimle mütenasip bir yer ver. Bakanlık yaptım, memurluk yaptım, müdürlük yaptım, müşerşarlık yaptım. Dünyada altımda makam arabaları vardı, emrimde insanlar vardı. Onun için dünyadaki gibi güzel bir mevki ver diyecek durumu yok kimsenin.

Herkes *in küllü nefsin*;

إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا

*İllâ âti'r-Rahmâni abden.*¹¹ “Herkes kul olarak gidecek oraya, herkes soyunmuş olarak gidecek.”

Guryen, “böyle çınlçıplak” gidecek, anasından doğduğu gibi gidecek, üstünde ne rütbe bulunacak, ne başında taç bulunacak, ne sırma bulunacak, ne apolet bulunacak, herkes Rabbi'nin huzuruna öyle varacaklar;

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

¹¹ 19/Meryem, 93.

*İllâ men etâllâhe bi-kalbin selîmin.*¹²

“Ancak Allahu Teâlâ hazretlerine selim bir kalp ile gidenler, imân-ı kâmil ile gidenler kâr edecekler.”

Buranın köleleri âhirette bey olabilir. Buranın fakirleri âhirette zengin olabilir, buranın düşkünleri âhirette mevki makam, rütbe mer-tebe sahibi olabilir, buranın çok yüksek mev-kilerinde olan insanlar da âhirette kölelerine muhtaç duruma düşebilir, kölelerine el açacak, avuç açacak, yalvaracak duruma gelebilir.

Allah dünyanın bu dünyanın hakikî çevresini görüp de Allah’a güzel kulluk etmeyi cümlemize nasip eylesin.

Bi-hürmeti esrâr-i sûreti’l-Fâtiha.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

5 Muharrem 1408 / 29.08.1987

Sapanca/ Sakarya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü

¹² 26/Şuara, 89.